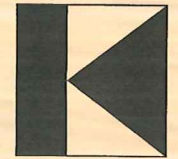

KOLPING
zpravodaj

4/98

Zpravodaj Kolpingova díla České republiky
Říjen 1998

Výzva všem Kolpingovým rodinám !

Blíží se Plenární sněm katolické církve. Jistě nikomu není lhostejná budoucnost církve, priority ani pastorační plán. Je potřeba angažovanosti každého věřícího. Zapojte se proto do diskusních kroužků k přípravě Plenárního sněmu Římskokatolické církve v naší vlasti.

Informujte se ve svých farnostech nebo děkanstvích podle místa bydliště. Jistě znáte problémy, které provázejí úsilí o obnovu plného křesťanského života v naší zemi i místních církevních obcích. Každopádně však podpořte sněm modlitbou, k tomu vyzýváme i naše nemocné. I oni mohou rozhodujícím způsobem přispět ke zdatu sněmu obětovaným utrpením a modlitbou.

Otec Tišek

DENNÍ MODLITBA ZA PLENÁRNÍ SNĚM

*Všemohoucí Bože, Otče, Synu a Duchu svatý,
vyslyš naše hlasy a pomoz církvi v naší zemi*

*k oživení víry a růstu Tvého království.
Dej, ať sněm a všichni,
kdo se na něm podílejí,
poznají sílu Tvé milosti a pomoci.
Pomoz nám moudře poznávat Tvou vůli,
ukaz nám cesty, po kterých máme jít,
a žehnej svému lidu na každém kroku
v tomto velikém úsilí,
aby se Tvá církev stala živým nástrojem
evangelizace a obnovy,
světlem světa, kvasem a solí země
ke Tvé slávě a k posvěcení všech věřících. Amen.*

(Nemocní mohou připojit):

*Své bolesti i slzy, své úzkosti i naděje,
všechno těžké i požehnané, co patří k mému kříži,
chci obětovat z celého srdce za církev,
za Svatého otce, za naše biskupy, kněze a jáhny,
za všechny služebníky církve
a za dobré ovoce plenárního sněmu církve v naší
vlasti.*

*Žehnáme denně všem, kdo zařadí tuto prosbu
do svých denních modliteb.
Vaši biskupové*

Mariánská úcta

Kolpingových rodin, ve farnostech i v domácnostech. Snažme si ji prohloubit a vysvětlit, že obsahuje celé dějiny naší spásy a jakou zásluhu o to má Maria.

Kdybychom se povrchně podívali na nový Katechismus katolické církve, zjistili bychom, že dogmatická kapitola Mariologie v něm není. Při bližším čtení poznáváme, že zmínka o Panně Marii je skoro na každé stránce, (těch zmínek je několik set) a že tajemství Mariiního života prolíná organicky téměř každou kapitolu Katechismu. Stejně tak má Maria provázet i každou stránku našeho života, vždyť je to naše nebeská Matka.

Sv. Bernard z Clairvaux (1090-1153) často rozjímal o Panně Marii a napsal o ní tolik knih, že by z nich

Naskýtá se otázka, zda byl Adolf Kolping ctitelem Panny Marie. Při čtení podrobných životopisů odpovídáme nejenom kladně, ale s radostí čteme, že od dětství se k ní utíkal se stejnou důvěrou, jako ke své matce.

Aktuálnější otázka je, jaká je Mariánská úcta v naší zemi a jaký mají vztah k Matce Ježíše Krista v dnešní době Kolpingovi následovníci.

Na jedné straně můžeme být svědky nesprávné úcty, která ztěžuje ekumenické vztahy, mnohdy jsme svědky hluboké lidové zbožnosti, mnohdy zvykové zbožnosti bez vnitřního obsahu. Protože začíná růžencový měsíc říjen, doporučuji tuto modlitbu zvlášť na setkáních

byla menší knihovna. Připomeňme si dnes z jeho spisů alespoň toto:

V nebezpečích, v úzkostech a pochybnostech na Marii mysl, Marii vzývej. Stále ji měj na rtech, stále ji měj na srdci. Chceš-li, aby se za tebe přimlouvala, buď pamětlivý příkladu, který nám dala svým životem. Následuješ-li ji, nezbloudíš, prosíš-li ji, neupadneš do zoufalství. Myslíš-li na ni, nechybíš, drží-li tě, neklesneš, chrání-li tě, nemusíš se bát, vede-li tě, neunavíš se, je k tobě milostivá, dojdeš k cíli.

Rozjímejme o těch slovech a přijmejme je do svého života, do našeho jednání i do našich starostí.

Otec Tišek

Společná dovolená Kolpingovy rodiny

V týdnu od 6. do 12. července 1998 uskutečnila Kolpingova rodina Kunštát jednu z dalších naplánovaných akcí na letošní rok, společnou letní dovolenou. Celkem 46 účastníků včetně dětí a členů v duchodovém věku prožilo pěkný týden v kempu v Diviakach u Turčinských Teplíc.

Svoji dovolenou strávil se členy Kolpingovy rodiny i Otec Vít Fatěna, který byl nepostradatelným společníkem všem, ale zejména mládeži a dětem.

Přestože že počasí koupání nepřálo, přes den nikdy nepršelo a každý den byl vyplněn pěknými výlety do kraje pod Malou Fatrou.

Navštívili jsme Kremnici, v Banskej Štiavnici jsme si prohlédli hornické muzeum, vystoupili jsme do Marmaneckých jeskyní a cestou jsme se poklonili Matce

Boží na poutním místě ve Starých Horách.

Program pokračoval výletem vlakem do Banskej Bystrice a prohlídkou města. Týden jsme zakončili návštěvou starobylé Bojnice. Na svých cestách jsme vždycky našli občerstvení u různých termálních pramenů, kterých bylo v okolí bohatě.

Naši dovolenou jsme neměli vyplněnou jen cestami za poznáním. Společně jsme slavili mše svaté a večery jsme strávili při kytáře u táboráku.

Za dobrou organizaci celého týdne a hlavně za bezpečné cestování patří veliký dík zejména předsedovi Kolpingovy rodiny v Kunštátě - panu Havelkovi.

Spokojeni jsme se vrátili domů a těšíme se na dovolenou v roce příštím.

Marie Čechová

KR Starý Plzenec

Tábor

Uskutečnili jsme dětský stanový minitábor, který probíhal od 5. do 12.7.1998. Počasí nám v tomto období nepřálo, ochladilo se a pršelo, ale všem devíti dětem to na náladě neubralo. Ani jsme neužili bazén, který byl pořízen a naplněn, aby si děti užili vody. Voda nám denně padala v podobě deště.

Po ranní rozsvižce a po snídani konalily děti se svojí vedoucí vycházky do okolí. Šly pěšky na zámek Kozel, na hrad Radyni, proběhaly okolo rotundy na Hůrce. Jeden den byl věnován prohlídce ZOO a botanické zahrady v Plzni. Děti byly také na borůvkách a na houbách a užily si tak borůvkové bublaniny a koláčů.

Když jsme se v neděli 12. července rozcházel, děti litovaly, že končíme. Jejich přáním bylo, abychom se opět sešli v příštím roce. Žádné z dětí nemělo zdravotní potíže a vracely se do svých domovů v dobré náladě.

Děkujeme všem dárcům, kteří podpořili tábor dary hmotnými i finančními.

**Náš druhý tábor v Srní
na Šumavě ve dnech
24. - 31. července 1998**

V pátek 24.7. jsme vyráželi na Šumavu, která nás mile přijala a celý týden nám odhalovala své přírodní krásy.

Náš vedoucí Jan Franta - Honza, se s důkladností zhostil své funkce. Na pomoc si vzal s sebou kytaru, humor a lásku ke všem zúčastněným.

Na tento tábor jelo šest děvčat a pět chlapců, ve věku od 10 do 15 roků. Sešla se dobrá parta, ochotná si vzájemně pomáhat. Ubytování jsme byli v budově bývalé fary, která byla po roce 1990 zrekonstruována a nyní ochotně přijímá v létě i v zimě své přechodné obyvatele. Přijala nás milá paní správcová, na kterou jsme si rychle zvykli a neradi jsme se potom s ní a s přírodou naší milé Šumavy loučili.

Táboru se zúčastnilo celkem 11 dětí, jeden vedoucí, zdravotnice a já, které zůstala starost o žaludky všech přítomných. Počasí nám bylo příznivě nakloněno a tak jsme podnikali túry k Vydře, kde se děti koupaly, jedenkrát byly v hotelu Srní v krytém bazénu. Jedna z túr byla na Poledník a k Prášilskému jezeru, schovanému v zeleni lesů. Děti se byly podívat na chalupě, ve které jsme trávili tábor v roce 1996, zašli si do lesa nad řekou Vydrou ke studánce pro výbornou horskou vodu. Tuto studánku vyčistil a příjemné posezení u ní zřídil mladý turista, obdivovatel Šumavy. Hned vedle studánky jsou pozůstatky kaple, kterou rozstříleli naši vojáci v 60. letech.

Od středy do pátku naše děti s místními domorodci sehráli několik

fotbalových utkání (hrála i děvčata). U táboráku jsme zpívali za doprovodu kytary a jednou jsme při ohništi zažili bombardování jablky od místních výrostků. Zúčastnili jsme se dvou mší svatých v kostele na Srní.

Při získávání "malých a velkých per", při povinnostech s tím souvisejících čas velice rychle utíkal a nadešel

den odjezdu. Děti při rozchodu vyjádřily přání zopakovat si pobyt i v příštím roce. Byli jsme vedeni jako ozdravný pobyt.

Dětem děkuji za dobrou náladu, vedoucím za trpělivost.

Za KR Starý Plzenec
Zdeňka Komínková

Snímek z jedné z akcí, pořádaných Kolpingovou rodinou ve Starém Plzenci.

KR Praha 8 na cestách

Pomalou se rozlévá život Prahou, slunce prosvituje skrze bílé mraky, auta směřující na chaty a chalupy proudí ulicemi. Je sobota, 11.7.1998, devět hodin ráno, nastupují do autobusu plného neznámých lidí, v mých patkách duní babiččiny a maminičky kroky, obzazujeme výhodná zadní místa, která zůstala prázdná. Celé poledne projíždíme krásně vlnitou českou krajinou, blížíme se blíž a blíž hraničnímu přechodu, který překračujeme okolo jedné hodiny bez většího zdržení.

Německo nás vítá mírně zvlněnou krajinou plnou lesů a též první větrné elektrárny. Autobusem se rozléhá hlas pana Jurana, který oznamuje zajímavé informace o čtrnácti svatých (název kláštera, kde strávíme první noc na německé půdě). Jen polovina uší tyto informace registruje, ostatní jsou zemdlení spánkem. Vedle mně sedí velmi zajímavý pán, pan Matyášek, který svými vtipnými postřehy čeří ospalou náladu. Okolo čtvrté hodiny jsme dorazili do Vierzeheiligen - kláštera, ve kterém dvakrát přenocujeme. Vytahali jsme kufry z autobusu a ubytovali se. Večer jsme byli pozváni od místní Kolpingovy rodiny k oslavě 50 let jejich trvání. Za večer byla pronesena spousta dlouhých proslovů a předána spousta darů místní KR. Za Prahu 8 předala J. Zemanová velmi pěkné dary, obzvláště kuchařská zástěra byla roztomilým dárkem. Slavnost provázeli dechový kvartet, který poté co proběhla zdařilá recepce, vystřídala naše kytarová dvojice (matka Máša se synem Adamem) a zahrála a zazpívala krásné židovské, cikánské a české písně.

Neděle. Ráno po velmi chutném snídání

nás očekávala slavnostní německá mše se spoustou vlajek jednotlivých Kolpingových rodin, které se na tuto bohoslužbu sjely. Po mši následuje slavnost s hojností piva, párků a dalších různých jídel. Pro dobré trávení zde hraje bavorská dechovka, která zapěla na naši počet též pár českých písní. Dvě hodiny po poledni se loučíme se Staffelsteinem, s našimi milými hostiteli a odjíždíme na prohlídku Bamberku, krásného malebného města, které leží na řece Regnitz.

Večer jsme strávili v klášteře. Pár z nás sledovalo v televizi poutavý finálový zápas fotbalového mistrovství světa mezi Brazílií a Francií, který Francie neuvěřitelně vyhrála 3:0.

Pondělí. Brzy ráno opouštíme Vierzeheiligen a vydáváme se na dlouhou pouť skrze půlku Německa k Severnímu moři, ke Kolpingově rodině v Nordenu. Cesta autobusem díky studenému počasí, rannímu autobusovému zpěvu, modlitbám a vřelým lidem, kteří se vyklubali ze společenstevních, ubíhala celkem rychle. Přivítání v Nordenu je neuvěřitelně vřelé a milé, místní Kolpingové v čele s Veitem Wuchterpfeinigem, panem farářem a Dr. Rudolfem Ströbingerem mají očividnou radost, že jsme dobře dorazili a po krátkém uvítání si nás rozebírají a odvázejí do svých domovů. Já, máma a babuška zůstáváme na farě u velmi milého pana faráře.

Úterý. Tento den začíná deštěm, přišel a přišel s malými přestávkami. Počasí překonáváme ranním zpěvem. Dnes vyrážíme prozkoumat východní Ostfrískou oblast. V au-

tobuse přibýlo několik Nordeňanů, také pan farář. Celým dnem nás provází a velmi dobře hraje roli průvodce bývalý reportér Svobodné Evropy, český emigrant pan Rudolf Ströbinger. Zahrnuje nás zajímavými informacemi, které podává velmi živě. Jako první navštívujeme městečko Esens, tzv. medvědí město, protože kdysi dávno medvěd zachránil Esens před obléhateli. Kraj, kterým projíždíme, je zdoben větrnými mlýny, větrnými elektrárnami, domky, jež jsou bez omítky, jelikož mořská sůl omítce škodí. Jde o nejchudší kraj Německa, přestože v každém městečku zde vychází místní noviny.

Konec dne jsme zakončili mši v Hage, v malém katolickém kostele postaveném v 50. letech (patřícím do farnosti našeho pana faráře). Mše byla krásněna duchovními zpěvy, jak českými, tak německými. Po mši následovalo malé občerstvení v místní restauraci, která měla interiér zařízený ve stylu vetešnictví posazeného do velké stodoly. Po pohoštění jsme se vrátili zpět do Nordenu, kde jsme byli ubytováni.

Středa. Opět přišel a opět ranním zpěvem zaháníme chmury z nevydařeného počasí. Autobus tento den nemíří na východ, ale do západní části Ostfríska. Projíždíme místy, kde dříve šumělo moře, místy, která byla vyrvána moři pomocí důmyslných hrází. Po hrázích, jež vidíme, se procházejí ovce a plní tak několikero funkcí. Svým dupáním zahání myši, které by jinak podryly hráze a spásáním udržují trávník v golfovém sestřihu. Cestou se zastavujeme v Greetsielu a Paderbornu. První je malé městečko s přístavem a spoustou lodí. V Paderbornu je k vidění kostel sv. Štěpána s vychýlenou věží, jež sloužila jako maják.

Odpoledne trávíme v přístavu Emden.

Odpoledne zakončujeme prohlídkou větrného mlýnu přímo v Nordenu. Večer se koná rozlučková sešlost se spoustou jídla a pití, nesoucí se v tónech všeobecného loučení. Jsou pronášeny děkovné proslovy, dávají se dárečky na rozloučenou a zní krásné písně. Vůbec po celou cestu našeho putování je hudba tím, co nás spojuje, naplňuje ducha a přináší radost.

Čtvrtek. Ráno před odjezdem nám pan farář mohutně žehná na cestu. Loučení je nezvykle velmi upřímné. Poslední poděkování a odjíždíme z Nordenu i z Fríska a tím zem černých krav a větrných elektráren nadobro necháváme za sebou. Tento den jsme zasvětili prohlídce Münsteru a Osnabrücku, měst, v kterých byl dojednán Westfálský mír, uzavírající třicetiletou válku. V pozdním odpolední navštívujeme nejstarší kostel v severoněmecké oblasti, vysvěcený za Karla Velikého roku 777 - kostel sv. Alexandra u městečka Wallenhorst. Místní Kolpingova rodina nám zajistila ubytování, kde trávíme poslední noc na německé půdě. Před spaním probíhá pokorná chvíle pro večerní modlitbu a zpěv v malé kapli.

Pátek. Počasí je lepší a lepší a dá se říct, že už neprší. Okolo osmé hodiny se vydáváme napříč Německem k domovu. Cestou míjíme hrad Wartburg, Eisenach, Erfurt, Jenu (šílená zácpa aut), projíždíme Chemnitzem a okolo 20. hodiny překračujeme hranice přechodem sv. Šebestiána. Okolo půlnoci přijíždíme do Prahy. Probíhají chvíle loučení a děkování panu řidiči za skvělou jízdu, paní Janě Zemanové za skvělou organizaci a panu Juranovi za skvělé průvodcovství. Loučení vpravdě přátelské je tečkou za společnou sedmidenní anabází.

Jakub Pinta

Tábor Svratka

Náčelník Křepčící Mokasín obklopen chlapci z družstva Hořících Šípů.

Toto léto stejně jako mnohá minulá uspořádalo Kolpingovo dílo pro děti ze Žďáru a blízkého okolí tábor, který má již dlouholetou tradici a pro mnohé děti patří již neodmyslitelně k prázdninám.

Termín na přelomu července a srpna se opět osvědčil, a tak nás takřka po celých čtrnáct dní provázelo ve Svratce krásné slunné počasí. Tábor se nesl v indiánském duchu.

Pětapadesát dětí bylo rozděleno do čtyř "kmenů" (Amazonky, Um-bab, Žulící se skalpy a Hořící šípy), z nichž

každý kromě vlastního názvu měl i svůj totem a kmenový pokřik. Děti se učily indiánské písmo, číst v mapě a ovládat busolu. Kluci si vyráběli luky a šípy. Holky zase nejvíce zaujaly indiánské přívěšky a ozdoby. Po celých čtrnáct dní nás provázel náčelník "Křepčící mokasín" a hlavní vedoucí Harry v jedné osobě.

Náčelník Křepčící mokasín" uděloval jednotlivým kmenům úkoly, které měly prověřit připravenost všech k náročným cestě ke hrobům indiánských ná-

čelníků. Za jejich správné splnění rozdělával orlí pera. Děti tak musely prokázat svoji mrštnost, plavecké schopnosti, dobré srdce, odvahu, umění mlčet, vydržet bez vody a orientovat se v přírodě: Za každý splněný úkol dostal kmen orlí pero do svého totemu a po získání všech sedmi per byl kmen připraven k cestě ke hrobům náčelníků. Po přinesení relikvii z objevených hrobů se všechny kmeny příští den vypravily ke strážci pokladu, který jim přiblížil, kde je ukryt velký poklad. Po jeho objevení se všichni shlukli kolem truhly s podkladem, do které byly vloženy pamětní "placky" a tričko s emblémem letošního tábora. Čtrnáctidenní plnění "orlích per" bylo samozřejmě proloženo častým kou-

Oblíbenou atrakcí byl skok z 3 metrového prkna, nejlépe ve dvou. Tentokrát na zádech vedoucího Šubiho.

Nedělní návrat domů byl pro někoho smutný a pro někoho veselý. Tak už to v životě bývá.

páním na místním koupališti, sportováním venku na i hřišti nebo v tělocvičně základní školy, kde jsme byli také ubytováni. Samozřejmě nechybělo ani pálení táborových ohňů. Čím víc se blížil konec tábora, tím více jsme si uvědomovali, jak nám ty dva společně strávené týdny uběhly, ale protože již za dvanáct měsíců jsou prázdniny další, nemusíme být smutní.

Michael Kubík

Hodně volného času, jak to jen počasí dovolovalo, jsme trávili na koupališti.

V případě nepříznivého počasí (což našťastí nebylo moc často) jsme se uchýlili do tělocvičny, kde to děti hodně bavilo.

50. výročí založení KR Staffelstein

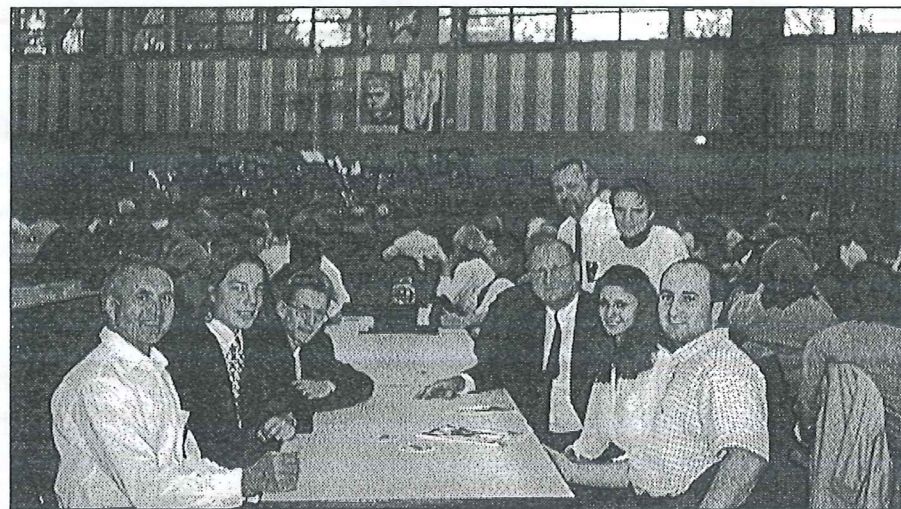
V rámci dobrých vztahů panujících mezi KR Žďár nad Sázavou a KR Staffelstein jsme byli pozváni na oslavy do tohoto malebného městečka. Naše pětičlenná delegace se vydala dne 11. července 1998 za hranice naší republiky. Cesta probíhala bez problémů a to i přes hraniční přechod. Po příjezdu do Staffelsteinu nás upoutala místní bohatě zdobená radnice, ale my jsme pokračovali dál k Adam-Riese-Halle (místní sportovní hala), kde se oslavy odehrávaly. Zde se nám dostalo vřelého přivítání od předsedy KR Staffelstein pana Clemense Pacholskeho. Díky ochotě místních občanů jsme byli bleskurychle ubytováni, za což ještě jednou děkujeme.

Sobotní slavnostní program začal slavnostním proslovem duchovního správce KR Staffelstein P. Gerharda Hellgetha. Dále pro-

mluvil Clemens Pacholski a převzal dary od jednotlivých Kolpingových rodin (včetně naší). Vše pokračovalo promítáním diapoziitivů z historie místní KR. Kulturní vložku zajistili domácí trumpetisté a pražští kytaristé svou hrou na kytaru, jež ve všech nechala hluboký zážitek. Tento první den oslav byl zakončen večeří.

Klidnou nocí jsme se přenesli do slavnostního nedělního rána. Po lehké snídani jsme se odebrali na mši svatou, celebrou p. Gerhardem Hellgethem. Dále nedělní program pokračoval jednotlivými vystoupeními včetně českých zástupců. Po obědě jsme se rozloučili a s vřelými díky jsme vyrazili na cestu domů. Cesta byla příjemná a do rodného Žďáru jsme dorazili v pořádku.

Lukáš Dvořák, Vít Dobrovolný

Zástupci Kolpingovy rodiny Žďár se svými staffelsteinskými hostiteli v Adam-Riese-Halle.

Mezinárodní Kolpingovo dílo

Uganda

Slavnostní otevření Kolpingova vzdělávacího domu v Kampale.

28. června 1998 byl v Kampale ugandským ministrem vnitra Tomem Butimem slavnostně otevřen Kolpingův vzdělávací dům. Slavnostní pozhnutí udělal biskup a ugandský duchovní správce Kolpingova díla v jedné osobě P. Baharagatem. Přítomni byli poslanci z ugandského parlamentu a další pozvaní hosté. Mimo to se slavnosti zúčastnili: úřadující biskup z Hoimy, předsedové Kolpingova díla z 6 afrických zemí, zástupci Kolpingových rodin z Ugandy a nový zástupce diecézního svazu z německého Münsteru. Tento diecézní svaz totiž velkou měrou pomohl při budování vzdělávacího centra. O zpříjemnění této události se postaraly různé folklórní skupiny a policejní kapela z Kampaly.

Dům disponuje 20 dvoulůžkovými pokoji, všechny se sprchou a WC a je vzdálen jen asi 2 km od centra města. Mimo to zde najdete bar s jídelnou. Další výstavba je plánovaná na pozdější dobu, kdy mají být postaveny další prostory pro semináře.

Hned po slavnostním otevření proběhlo v tomto vzdělávacím domě setkání předstů afrických národních svazů. Zúčastnilo se ho 40 zástupců ze 6 afrických zemí pře-

vážně z východní Afriky (Uganda, Keňa a Tanzánie), dva zástupci z Jižní Afriky, dva z Nigérie a poprvé se takové akce zúčastnil zástupce z Beninu. Tématem tohoto setkání byla: "Role Kolpingova díla v rámci křesťanského působení".

Výrazem zvláštního ocenění a uznání práce Kolpingova díla v Africe bylo přijetí účastníků setkání u kardinála Wamala v Kapském Městě. Pracovní týden byl ukončen společnou bohoslužbou slouženou duchovním správcem Kolpingova díla Uganda, biskupa Baharagati.

Sobota 7. listopadu

8.00 - 8.30	prezence
8.30 - 9.00	rozlosování
9.00	slavnostní vykop
18.00	vyhlášení vítězů
19.00	společná večeře
20.00	společenský večer

Neděle 8. listopadu

7.00 - 8.00	snídaně
8.30	mše svatá

Složení družstva:	4 + 1
Hrací čas:	2 x 7 minut
- finále	2 x 10 minut
Startovné:	50 Kč / osoba

Kontakt

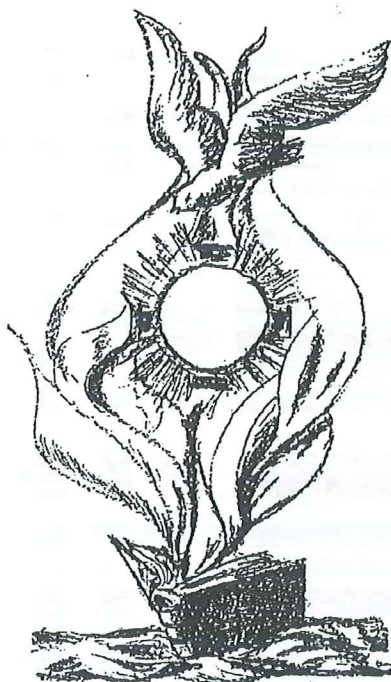
Kolpingovo dílo ČR
 Michael Kubik
 náměstí Republiky 22
 591 01 Žďár nad Sáz.
 tel.fax:0616-620 207
 e-mail: trinec@dm.pvtrtel.cz

6. ročník mezinárodního halového fotbalového turnaje 7. listopadu 1998 - Žďár nad Sázavou

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO DÍVKY

nad 18 let

Tento čas ztišení a naslouchání Bohu zahájíme 13.11.1998 mší svatou v 19.15 hod. a rozloučíme se při společném nedělním obědě.

Vede: P. Antonín Dabrowsky OFM

S sebou: otevřené |
... přezůvky
a pokud možno spacák a karimatku

Přihlaste se nejpozději do 9.11.1998 na adrese
Školské sestry sv. Františka
Nádražní 153, 538 21 Slatiňany
tel.: 0455/681461 linka 159 nebo 130

KR Nýřany – zpráva o činnosti

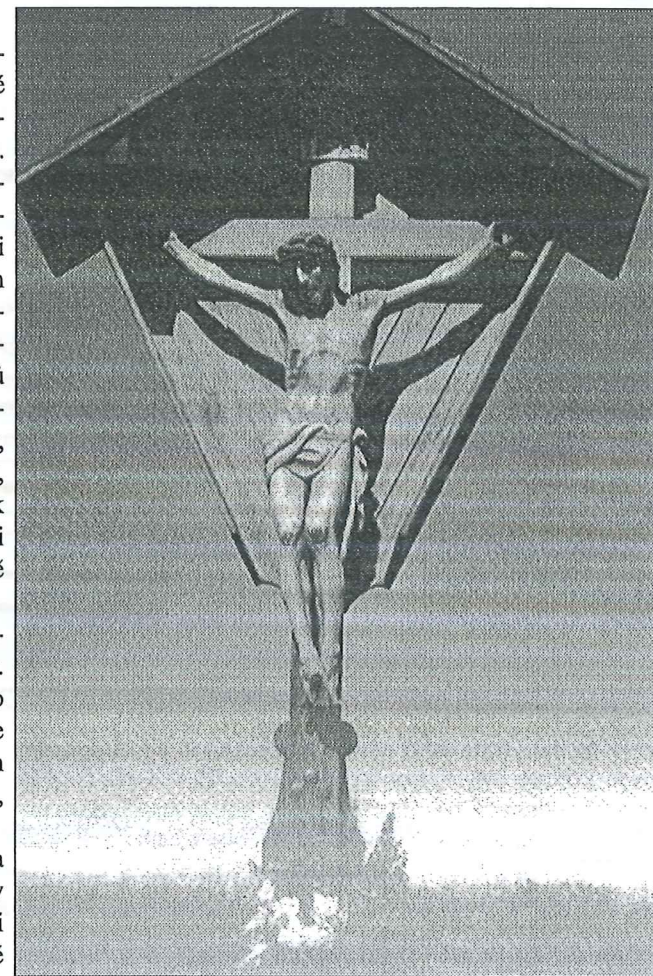
Červen

20. června jsme uskutečnili zájezd na známé poutní místo v Čechách - Svatou Horu u Příbrami. Zúčastnili jsme se i světelného průvodu po večerní mši svaté a odjížděli jsme až po závěrečném požehnání. Protože autobus byl pro 45 osob, zúčastnili se kromě členů KR Nýřany i farníci z okolí jako Chotěšov, Dobřany, Chlumčany, Zbůch apod. Dochází k většímu sblížení mezi farníky i k širší popularitě činnosti KR Nýřany.

Během měsíců července a srpna byly prázdniny. Každý si je užíval po svém, individuálně jsme se setkávali při různých příležitostech, oslavách, poutích, na koupalištích.

Skupinka členů jela například 30.8. do Prahy na účast při slavnostní mši svaté koncelebrované Otcem biskupem Mons.

Jiřím Paďourem české provincie kongregace školských sester sv. Františka u příležitosti složení prvních slibů novicek, doživotních slibů a oslav 70., 60. a 50-ti letých jubileí řeholních slibů školských sester, mezi nimiž SM Purissima Háková slavila 50-ti leté jubileum slo-

žení svého řeholního slibu. Osobně jsme se s ní setkali, poblahopřáli, věnovali nějaké pozornosti i hezkou bílou kyticí lilií.

5. září se někteří členové KR Nýřany zúčastnili celodiecézní pouti na Sv. Horu u Příbrami.

8. září KR Nýřany uspořádala zájezd do Polska na poutní místo Olava. Z původních 10 zájemců se pouti mohlo pro různé zdravotní důvody účastnit pouze 5 členek.

19. září se konala u kapličky bl. Hroznaty v Úhercích pobožnost, které se zúčastnili i někteří členové KR Starý Plzenec, kteří přijeli dvěma auty. Pobožnost vedl P. Hroznata Janoušek, zpívali jsme ze zpěvníku všichni. Připomněl život, různé skutky i význam bl. Hroznaty jak pro náš kraj, tak i pro svět. Vyzdvihl některé skutečnosti o jeho životě, které jsou zapsány v kronikách. Na závěr jsme všichni zazpívali

celou píseň Svatý Václave. Zúčastnilo se cca 40 osob, zvědavců bylo ovšem ještě více. Poté jsme se opět sešli u Huřňáků včetně duchovních a beseda probíhala až do večerních hodin. Při pohoštění - čaji, kávě, různých zákuscích, na kterém se podílelo více rodin, se dobře povídá a připomene se mnohé i z poutí, na které se ostatní nedostali. Slíbili jsme si, že dá-li Pán Bůh, příští rok se opět takto sejdem. Litovali jsme, že mezi námi nemohl být nikdo ze Žďáru, zejména Otec Tišek.

Za KR Nýřany Helena Huřňáková

Střípky moudrosti

Jeden americký milionář z Chicaga řekl jednou zaníceně Marku Twainovi, že jeho největším přáním je vystoupit na horu Sinaj a tam rozjímat o desateru Božích přikázání. Na to odpověděl Twain suše: "A jaké by to bylo kdybyste zůstal v Chicagu a tady desatero dodržel?"

Ze starého Řecka.

Jeden bohatý muž a politik se jednou postavil do cesty filosofu Diogenovi a křičel: "Já žádnému blbcovi z cesty neuhnu!"

Na to Diogenes krátce a mnohoznačně: "Ale já ano" a ustoupil stranou.

Zamysli se nad myšlenkou z anglického přísloví:

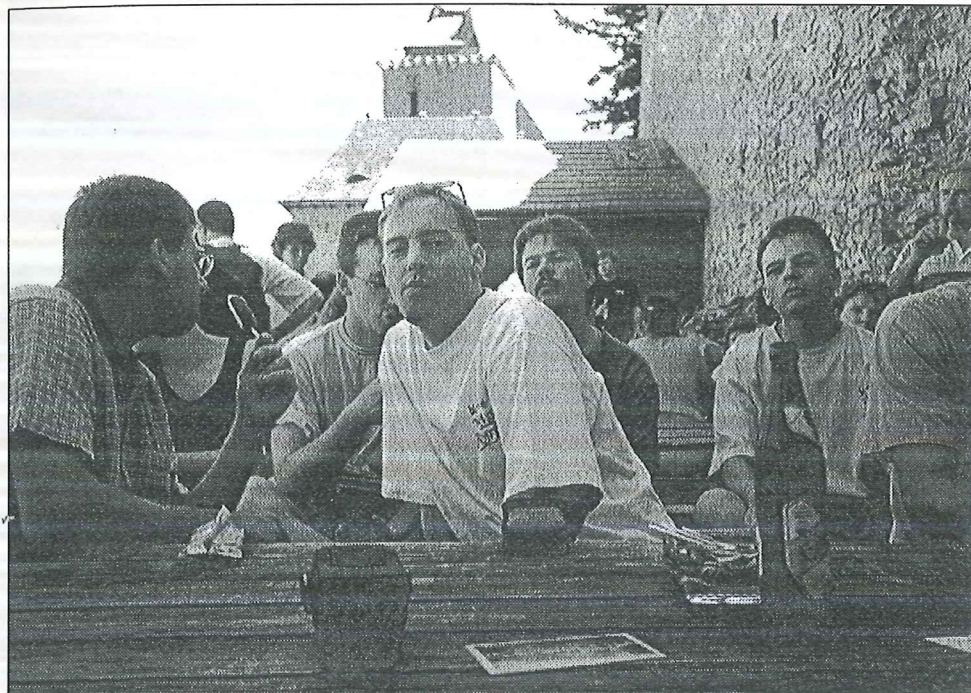
Láska je jako koš z pěti chleby, a dvěma rybami. není ji dost, pokud ji nezačneš rozdávat.

Z knihy Adalberta Ludwiga Ballinga vybral:

Otec Tišek

Tábor Srní

Po prohlídce hradu Kašperku jsme se na zdejších nádvoří občerstvili a napsali spoustu pohledů do všech koutů Čech a Německa.

V minulém čísle Zpravodaje jste se mohli dočíst o setkání mladých z Kopingova díla ČR a z Diecézního svazu Augsburg. Začátkem srpna (8. - 13.8.1998) jsme se sešli v podobném složení opět v Srní na Šumavě, které se pro nás stalo útočištěm při takovýchto akcích. Tentokrát jsme si naplánovali pobyt trochu delší a neudělali jsme vůbec špatně. Dokonale nám vyšlo počasí a protože se sešla dobrá parta, nic nebránilo tomu, abychom prožili pěkný týden uprostřed šumavských hvozdů.

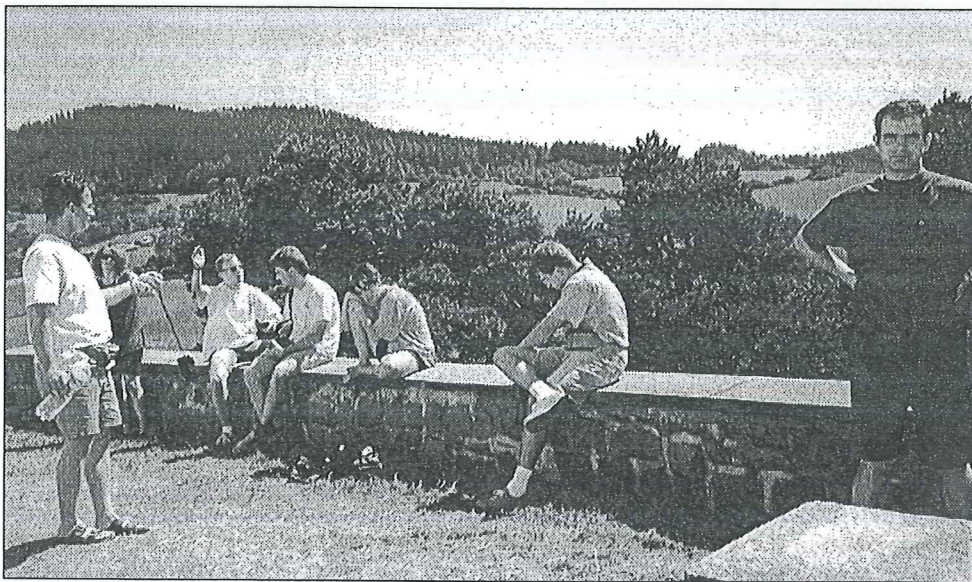
Program na tyto dny vymýšlel náš "starý známý" Rasťa a úkolu se zhostil skvěle. Hrad Kašperk a jeho návštěva vše odstartovala a pak už následovalo město Sušice s jeho krásným poutním kostelíčkem na kopci, ze kterého jsme měli toto město a okolní krajinu jako na dlaní.

Výlet podél toku řeky Vydry byl jediný, který jsme absolvovali "po svých", ale stál za to. Když už jsme byli v Jižních Čechách, nemohli jsme si nechat ujít koupání v Lipenské pře-

hradě a tak jsme se tam jednoho dne vypravili. V cestě nám však stál Český Krumlov se svými starobylými uličkami a také s krásným zámekem. Dále potom cisterciácký klášter ve Vyšším Brodě a také rodný dům Adalberta Stiftera, ve kterém je nyní zřízeno muzeum, přibližující život a dílo tohoto významného spisovatele. Toto všechno jsme zažili během jediného dne a

Po večeři jsme většinou ještě poseděli a poklábosili.

Malá chvíle odpočinku s krásným výhledem na Sušici a okolí. Pouze Rast'a (zcela vpravo), který zná toto město velmi dobře kolem sebe vrhal znuděné pohledy.

přestože únava byla velká, měli jsme z tohoto výletu dobrý pocit. Aby program nebyl tak jednostranný, prokládali jsme výlety taky koupáním, pálením ohně, opékáním špekáčků nebo jenom posezením a povídáním si.

Co se týká účastníků tohoto pobytu, jádro zůstává stále stejné, ale pokaždé přijede také někdo další, takže se

"Klub přátel Srní" pomalu ale jistě rozšiřuje.

Za českou stranu se zúčastnili: Rast'a, Martina, Eva a Vašek (Praha), Václav (Žamberk) a Michael (Žďár nad Sázavou)

Michael Kubík

Závěrečná fotka z Klatov, kde jsme se rozloučili a rozjeli do svých domovů.

Blossin – zpráva z mládežnického setkání

Ve dnech 13. - 16. srpna se konalo v Německu 1. Mládežnické setkání Kolpingova díla pro východní region. Toto setkání se uskutečnilo ve vyhledávané rekreační oblasti nedaleko Berlína, které se nazývá Blossin a které nabízí bohaté možnosti vodních sportů.

Kromě cca 300 mladých z východního regionu Německa se tohoto setkání zúčastnily také skupiny Poláků a Rumunů. Škoda, že z České republiky jsme byli pouze dva, protože tato akce byla naplněna bohatým programem nejrůznějších aktivit. Mimo sportů to byly workshopy (malování na hedvábí, foto workshop, brazilská samba, výroba maňásků, diskuze o vzájemné

spolupráci mezi národy, rozpravy o rodině, ...), večerní koncerty, diskotéky, prohlídka Berlína, plavba parníkem a jiné aktivity, které byly vhodným prostředím pro navázání nových kontaktů.

Nedělní slavnostní bohoslužba za účasti biskupa zakončila vydařené setkání mládeže Kolpingova díla, jehož hlavním cílem bylo zábavnou a atraktivní formou povzbudit, nadschnout a sjednotit dorůstající mládež pro činnost v této organizaci.

Během setkání se nám podařilo navázat bližší kontakty s Kolpingovou rodinou z Lipska.

Jana Kargerová a Martin Chvál

Kolpingova rodina Praha 8

Azylový dům pro matky s dětmi, Bohnická 32/3, 181 00 Praha 8

Vzhledem k tomu, že jsme v roce 1997 vzpomínali právě 3 let provozu, udělali jsme si malou bilanci, ze které vyplývá:

Náš azylový dům poskytuje ubytování matkám s dětmi na dobu až 3 let. Kolpingův dům poskytl od svého otevření azylové bydlení 34 matkám a 41 dětem.

Během pobytu jsme usilovali především o tyto věci:

- Vytvoření mateřských dovedností (pořádek, vaření, komunikace mezi matkou a dítětem, znalosti z oboru péče o dítě). Zde pomáhá především vychovatelka a videotrenérka.

- Obstarání bytu - je kromě jiného úkolem sociální pracovnice. Naše úsilí bylo z 90 % úspěšné, což je velmi dobrý výsledek.

- Získání alespoň částečné kvalifikace, neboť jde v naprosté většině o matky s pouhým základním vzděláním. Matky měly možnost získat osvědčení v oborech šití a práce na PC.

Vstoupili jsme do povědomí všech sociál-

ních odborů v Praze a mnoha organizací pracujících v podobné oblasti (např. SPIN, STŘEP, KRUH, RIAPS, M-CENTRUM, DIAKONIE). Zájem o ubytování je velký, denně se zabýváme žádostmi několika uchazeček, které nás kontaktují především prostřednictvím odborů péče o dítě. Vedeme si pořadník, kde v současné době evidujeme přibližně 10 čekatelek, které jsme vybrali jako nejnaléhavější případy z daleko většího množství zájemkyň. Pravidelně se scházíme na pracovních poradách azylových domů se sociálními odbory, abychom svoji práci koordinovali a hlavně spojením sil přiměli zákonodárce a státní správu k určitým změnám v sociální politice.

Spolupracujeme s Karlovou univerzitou - katedrou sociálních prací a sociálně-právními akademii v Praze a v Brně, odkud k nám docházejí studentky na výkon praxe.

Mgr. Jana Zemanová
ředitelka azylového domu

RELAXAČNÍ DNY KOLPINGOVA DÍLA

17. - 18. října 1998

Chtěli bychom Vás co nejrůzněji pozvat k účasti na druhých relaxačních dnech. Po loňské velmi zdařilé premiéře se i letos sejdem v Orlovně v Telnici, kde jsou přímo ideální podmínky pro relaxování.

Program

SOBOTA

příjezd účastníků (do 9.00 hod.)
Relaxace I. (tenis, volejbal, basketball, stolní tenis, kuželky, horolezecká stěna)
oběd v Orlovně
Relaxace II.
společná mše svatá
večeře v restauraci v Orlovně
večerní Relaxace

NEDĚLE

odjezd

Účastnický poplatek činí 140 Kč pro dospělého a 70 Kč pro dítě.

Kdo z Vás má zájem zúčastnit se Relaxačních dnů, přihlaste se do 14. října na Kolpingové díle ČR.

Kolpingovo dílo ČR, náměstí Republiky 22, 591 01 Žďár nad Sázavou, tel.fax:0616-620 207, 219 07

Seminář Eurofamilia

Třeboň 16. - 22. srpna 1998

Třeboň, krásné městečko v Jižních Čechách bylo týden místem dalšího pokračování projektu "Eurofamilia" pod patronací Kolping - Familienwerk LV Bayern e.V., C.I.F.E. (Centre International de Formation Europeenne) a Kolpingova díla České republiky.

V neděli večer se sešli v hotelu Bohemia - Regent rodiny s dětmi z různých konců Polska, Čech a Slovenska a začali mší svatou v kostele sv. Jiljí.

V průběhu týdne jsme vždy dopoledne a po večeri měli přednášky na témata týkající se problematiky rodin v našich krajinách. Přednášející dokázali své publikum zaujmout tak mimořádně, že chtělo ke každému tématu diskutovat o mnoho déle a více, než bylo vůbec možné.

Nás osobně zaujala prezentace doted' nezvyklé metody "videotréninku interakcí". Rodina, která na vlastní žádost pozve k sobě do bytu lidi s videokamerou, na záznamu

sleduje svoje chování, reakce a postupně se snaží mnohé věci zlepšovat. Ukázka rodiny Zuzany zanechala u všech hluboký dojem a úžasnou inspiraci k doted' neznámé, ale účinné metodě.

Také další přednášky byly nesmírně podnětné, ale na jejich přiblížení by byla potřeba celá kniha. Zajímavou tečkou za přednáškami bylo vystoupení hraběte Kinského na téma "Vývoj Evropské unie".

Dva dny strávil s námi i generální sekretář Kolpingova díla Hubert Tintelott z Kolína nad Rýnem a celý týden s námi byl Mons. Hans Stadler z Mnichova.

Velkou výhodou tohoto semináře bylo to, že se ho mohly zúčastnit celé rodiny s dětmi. V průběhu přednášek se o děti staraly dvě místní studentky. A co bylo největší pomocí pro matky - nemusely týden vařit.

Jenže tento seminář neměl jenom oficiální část - perfektní bylo i každodenní pobědové koupání v rybníku, který byl hned za hotelem. Ve středu jsme byli na celodenním výletě v Českém Krumlově a v pátek večer proběhl koncert židovských písní v podání M. Kubátové a jejího syna. Při tom všem se navazovaly upřímné osobní vztahy. Zkrátka těžko o tom psát, je potřeba to zažít.

Určitě speciální dík patří paní Janě Zemanové z Kolpingova domu v Praze, která organizaci semináře zvládla na výbornou.

Janka a Juraj Markovci
KR Žilina

Ad limina

V minulých dnech se naši biskupové vrátili z Říma od prahů apoštolských posílení a nově povzbuzení k apoštolské práci. Připomeňme si několik myšlenek z řeči sv. Otce, kterou pronesl k našim biskupům v den Povýšení sv. Kříže v Castel Gandolfu.

"Jsou dva základní ukazatele působení církve - víra je vertikální osa kříže s přednostním úkolem hlásat slovo Boží a přivádět k němu. Rodina představuje horizontální rozměr, sociální strukturu oživenou křesťanskými hodnotami.

Z toho vyplývá dvojí závazek, kterému musí dostát pastorační činnost, zejména za naší situace, kde je bohatá duchovní tradice země a na druhé straně rány odkřesťanštění a nová kulturně-sociální vlna. Za této situace se cíl kterým je víra a rodina jeví jako nutnost.

Svatý Otec dále uvedl, že se objevují zejména dva negativní jevy, které stěžují nebo by mohly odsunout Novou evangelizaci (do té se i Kolpingovo dílo aktivně zapojuje).

"Je to rozšiřující se sektářství a problematika s rodinnou etikou a respektováním života. Je třeba zvláštních zásahů začleněných do společného pastoračního plánu, který má upevnit základní přesvědčení, na němž stojí soukromé i ve-

řejné chování věřících. Je třeba seriózní práce na upevňování základů křesťanského života a zvláště liturgicko-katechetickou pastorači jakož i mnohostrannou pastorači charitativní."

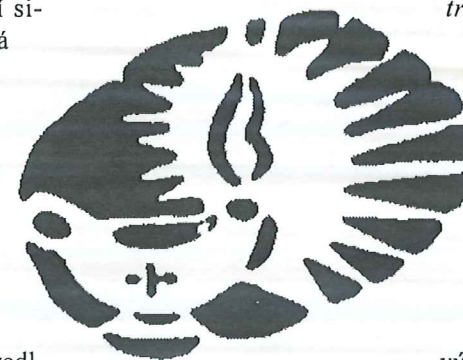
Dalším nebezpečím je i vzrůstající sekularizace, proti ní lze postavit obnovené úsilí o duchovní prohlubování. Proto Svätý Otec vyzývá každého k úzké a srdečné jednotě s diecézním klérem, aby i laici opovědně rostli a stávali se spoluodpovědní.

"K dosažení toho cíle je velmi prospěšná činnost sdružení a hnutí, ovšem,

za předpokladu, že pracují v trvalé shodě s pastýři a neuzavírají se do sebe, aby tak rozličná charismata účinně přispívala k budování celého církevního společenství. Na tomto poli bude jistě zajímavá a užitečná konfrontace a výměna zkušeností s ostatními evropskými zeměmi.

Takový konstruktivní dialog se jistě ukáže prospěšný všem," zdůraznil svätý Otec. A po výzvě k pozornosti v pastorači rodin, k péči o katolické školy, k plodné a poctivé spolupráci s civilními autoritami uzavřel proslov krásnými slovy:

"Kéž by církev, která dosvědčuje víru v Krista ve vaší zemi, prožívala trva-

lý růst duchovních darů a činností, které by díky působení Pastýřů, přinášely bohaté ovoce křesťanského života na prahu nového tisíciletí. S tímto přáním vás svěřuji pod ochranu Panny Marie, kterou Váš lid uctívá s takovou zbožností na mnoha poutních místech roztroušených po celé vlasti. Ať Vám vyprosí milost o níž nejvíce žádáte, a stále Vás podporuje

ve službě církvi. Ať Vás provází i mé požehnání, které ze srdce uděluji každému z vás a vašim diecézním společenstvím."

Tata slova sv. Otec biskupům jsou i pro každého člena Kolpingova díla povzbuzením ke spolupráci, jak v rodinném apoštolátu a Kolpingově rodině, tak k mezinárodní spolupráci a vytváření křesťanského prostřední kolem nás.

Úryvky z projevu Sv. Otce otiskujeme, protože se bezprostředně týkají činnosti Kolpingova díla a jeho zapojení do pastoračního úsilí v naší zemi. Je tu výzva k dalšímu rozvoji duchovní i sociální činnosti a k mezinárodní spolupráci. Staneme se moderními, novými a životaschopnými tehdy, když dokážeme myšlenky Svatého Otce uvádět v život a v každodenní skutečnost. Všimněme si i zmínky o návštěvě Mariánských poutních míst v naší vlasti. Jednotlivé Kolpingovy rodiny by se měly s tímto seznámit a v rámci toho sestavit svůj další plán činnosti, ke společné celocírkevní práci a k řešení nových společenských jevů. Je tu možnost skloubit duchovní činnost s činností poznávací a sportovní. Je jen na nás, zůstanou-li slova Svatého Otce bez odezvy.

Otec Tišek

Tábor Holandsko

Putování z Čech až na konec světa

Stane-li se vám, že alespoň jedním směrem vidíte vodu, vodu a pořád už jenom vodu a za kulaticím se obzorem tušíte té vody ještě víc, musíte být na konci světa. Zrovna tuhle se nám to přihodilo a chtěli bychom se s vámi o to podělit.

Vše začalo v červeném Fordu, uhánějícím z Prahy na Plzeň, uhánějícím vstříc poznání nového, vstříc dobrodružstvím a novým přátelstvím. Když chcete na konec světa po silnici, musíte uhánět proklatě dlouho. Proklatě také proto, že proklatě dlouhé zácpy na německých dálnicích se pohybují proklatě pomalu a proklatě vám změní plány.

První a předposlední den našeho putová-

ní končil a začínal v Kolíně nad Rýnem v domě Kolpingova díla a řeknu vám, že je fajn, když na vás někdo daleko od domova čeká, třeba dlouho do noci, dá vám najíst a nechá vás přespat.

Na jednom z mnoha konců Holandska (naši přátelé z města Nijmegen by se teď bezpochyby ohradili, neboť označení Holandsko se používá pouze pro jednu z částí země s oficiálním jménem Nizozemí, a jak jste jistě uhodli, ne právě pro jejich rodný kraj) je jeden z mnoha přístavů - Enkhuizen. A tam započala naše plavba - aby vám bylo jasné, jak je to s tím koncem světa. Dovedete si představit pocity sucho-

Odhodlaní námořníci ze všech koutů Evropy na jedné ze tří lodí plující pod vlajkou Kolpingovy mládeže.

věru mnoho - od plavby v bezvětrí až po plavbu v záchranných vestách, kdy se loď tak naklání, že kdyby jste se honem někde nechtyli, tak ... Na co nesmíme zapomenout, jsou dojmy z podpalubí po vyplutí. Je vskutku zvláštní vysí-li lustr šikmo a vytéká li voda z kohoutku svisle, ačkoliv celá podlaha, místnost a loď je nahnutá. Nejdříve se musíte smát, ale pak se pomalu odporučíte na palubu, jelikož tam je vám přece jenom poněkud volněji.

Úžasná byla prohlídka plovoucího muzea, tedy lodi postavené podle potopené předlohy, lodi zvané Batavia. Patina na dubových fošnách paluby obrovského trojstěžníku vás vtáhne zpět do první poloviny 17. století a když zanedlouho potom uvažujete loď v přístavu Hoorn, kde je pa-

Na lodi občas pěkně profukovalo a tak vepředu sedící Míša nepohrdla pěřovkou, kterou si "vypijčila" od jednoho opilého námořníka v přístavu.

zemce nejsuchozemštějšího, když nastupuje na plachetnici, pokojně se pohupující v klidných vodách přístavu? Na tyto pocity nás bylo z Čech, Moravy a Slovenska 8 a ačkoliv jsme byli rozděleni na dvě ze tří plachetnic (Vrijendschap, Tijdloos), plující pod vlajkou Kolpingova díla, nikdy jsme se nezapomněli po plavbě sejít k družným hovorům o nových zkušenostech. A zkušeností bylo

Večer v kajutě. Nerušenou zábavu zajišťuje hlídka na palubě ve složení Robert T. (Itálie).

pamětní deska plavčákům kapitána Bontekoa, prožíváte znovu úžasné pocity z dobrodružné klučičí četby. Kdypak by vás napadlo, že budete stát tvář v tvář majáku přístavu, z něhož vyplouvali vaši hrdinové?

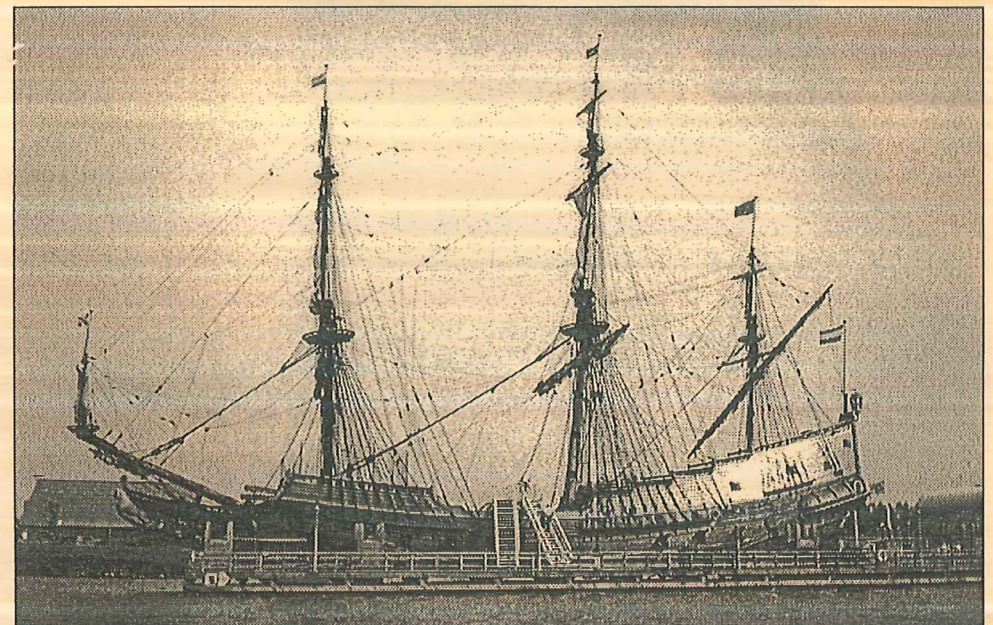
Prohlídli jsme si i hrad v Muidenu, nesčetně úžasných přístavních uliček s křivými úzkými domky a s krčmami, kde se už dávno zastavil čas. Ba i v Amsterdamu jsme byli a mám pocit, že jsme ho poznali (ve dne i v noci) se vši jeho krásou a křiklavostí, pýchou i ubohostí.

Ještě dlouho budeme plni dojmů a příště vám dáme zase vědět.

Vaše Kolpingova mládež
(za pražického slunce během dlouhé cesty domů sepsal
Martin Chládek)

Také na lodi přičichnete k takovým fatálním věcem, jako je škrabání brambor.

Vydává Centrální svaz Kolpingova díla ČR
náměstí Republiky 22, 591 01 Žďár nad Sázavou, tel.fax:0616/620 207, 219 07